

24. nedjelja kroz godinu A

*Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina
i ne zaboravi dobročinstva njegova. (Ps 103,2)*

Prvo čitanje

Sirah 27,30 – 28,7

Mržnja i srdžba jednako su gnusne i grešan ih čovjek obje u sebi nosi. Tko se osvećuje njemu se Gospod osvećuje i dobro pazi na grijehе njegove. Oprosti nepravdu svojemu bližnjemu, pa kad budeš molio, grijesi će se tvoji oprostiti. Ako čovjek goji mržnju na drugoga, kako može od Gospoda tražiti ozdravljenje? Kad s čovjekom sličnim sebi nema milosrđa, kako može moliti se za svoje grijehе? On, koji je sam od mesa, goji osvetljivost, pa tko će mu oprostiti grijehе? Misli na konac svoj i prestani s mržnjom; sjeti se raspadanja i smrti i vrši zapovijedi. Misli na zapovijedi i ne mrzi na bližnjega i na Savez Svevišnjega pa oprosti krivicu.

Drugo čitanje

Rimljanima 14,7-9

Braćo i sestre! Nitko od nas sebi ne živi, nitko sebi ne umire. Doista, ako živimo, Gospodinu živimo, i ako umiremo, Gospodinu umiremo. Živimo li dakle ili umiremo – Gospodinovi smo. Ta Krist zato umrije i oživje da gospodar bude i mrtvima i živima.

Evandjelje

Matej 18,21-35

U ono vrijeme: Petar pristupi Isusu i reče: "Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svomu ako se ogriješi o mene? Do sedam puta?" Kaže mu Isus: "Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam."

"Stoga je kraljevstvo nebesko kao kad kralj odluči urediti račune sa slugama. Kad započe obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu dugovaše deset tisuća talenata. Kako nije imao odakle vratiti, zapovjedi gospodar da se proda on, žena mu i djeca i sve što ima te se podmiri dug. Nato sluga padne ničice preda nj govoreći: 'Strpljenja imaj sa mnom i sve ću ti vratiti.' Gospodar se smilova tomu sluzi, otpusti ga i dug mu oprostio."

"A kad taj isti sluga izađe, naiđe na jednoga svoga druga koji mu dugovaše sto denara. Uhvati ga i stane ga daviti govoreći: 'Vrati što si dužan!' Drug padne preda nj i stane ga zaklinjati: 'Strpljenja imaj sa mnom i vratit ću ti.' Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok mu ne vrati duga."

"Kad njegovi drugovi vidješe što se dogodilo, silno ražalošćeni odoše i sve to dojaviše gospodaru. Tada ga gospodar dozva i reče mu: 'Slugo opaki, sav sam ti onaj dug oprostio jer si me zamolio. Nije li trebalo da se i ti smiluješ svome drugu, kao što sam se i ja tebi smilovao?' I gospodar ga, rasrđen, preda mučiteljima dok mu ne vrati svega duga. Tako će i Otac moj nebeski učiniti s vama ako svatko od srca ne oprostí svomu bratu."

Za razmišljanje

Poruku današnjeg evanđelja možemo izreći jednom rečenicom: radi se o bezgraničnom opraštanju. Petar, kome je dana moć svezati i razriješiti, pita Isusa za mjerilo, za granicu, dokle valja opraštati. No takva ne postoji, jer je Bog sam živio u cijeloj svojoj povijesti s čovjekom ono, što i od nas zahtijeva. Cijela je Biblija puna izvještaja o Božjem milosrđu i praštanju. Koliko se god često Božji narod iznevjeruje (i to ne bijaše tako rijetko, gledamo li izvještaje Starog zavjeta), toliko puta je On bio spreman oprostiti tom narodu. Ljudski gledano čudimo se da Bog ne biva umoran od vječnog ponavljanja grijeha, obraćenja i ponovnog započinjanja svojeg naroda i konačno ne kaže dosta. On to ne čini. On je "milosrdan otac", koga u Novom zavjetu susrećemo posebno detaljno opisana u prispodobi o izgubljenom sinu. Ne bi mu ni u snu palo na pamet, uskratiti opraštenje bilo kojem od svoje ljubljene djece. On ne odbacuje nijednog grijешnika koji se kaje.

Jasno je, da Isus od nas ništa ne zahtijeva, što njegov nebeski Otac već od početaka ne čini. Današnji odlomak pisma pojašnjava, da Božje opraštenje nije samo osobna stvar izme u Boga i pojedinca. Opraštenje, koje od Boga zadobivamo, znači zaduženje i odgovornost. Zajednica je Novoga Saveza okarakterizirana me usobnom ljubavlju svojih članova. Isus traži, da se međusobno tako ljubimo, kako nas je on ljubio; velikodušno si međusobno opraštati iz stava, koji je plod ljubavi. Kako je Božje srce milosrđe koje ljubi, tako moramo i mi međusobno od srca opraštati – sve do "sedamdeset puta sedam", biblijski izraz za neograničeno. Ipak pripazimo da taj zahtjev i zadaću, koji su nam postavljeni, ne prihvatimo tek olako. Kako drugi dio današnjeg evanđelja poučava, Božje opraštanje nije potpuno "bezuvtjetno". Ne dijelimo li i ne dajemo li dalje Božje milosrđe, i sami ćemo ga izgubiti. To nije stvar Božje nepostojanosti. Ako dopuštamo sasvim otvoreno i iskreno, da Božjim milosrđem postanemo preobraženi u nove ljude, nećemo više moći drugačije, nego iz radosti zbog tog Božjeg dara međusobno opraštati. Ako pak ne dopustimo, da Bog preobrazi naše srce, već smo od početka odvratili Božji dar od sebe; zato nećemo moći dijeliti i dalje njegovo milosrđe, te smo ga na taj način "proigrali".